

Biskop em. Tor Singsaas etter vigsling av Nymo kapell 04.11.2018:

Tale ved kirkekaffen

Kjære Atle og Bente!

Takk for at jeg ble invitert til å forta denne vigslingen av Nymo kapell til kirkelig bruk.

Jeg er biskop Herborg stor takk skyldig for at hun var så raus og imøtekomende at hun lot meg få forestå denne hellige handlingen på vegne av Nidaros biskop. Selv om dere to ønsket meg inn i dette, så var jeg etter kirkelig orden avhengig av at biskopen også ville det samme. Så jeg må her rette en stor takk til henne.

Og, - jeg skal hilse dere til lykke med kapellet fra biskop Herborg.

Takk til dere for stor gjestfrihet i kapellet, - og her ved kirkekaffen i den lune stua deres.

Takk også til deg Toril (Stendahl) for særdeles godt samarbeid, - for alt det praktiske arbeid du har hatt omkring utarbeidelsen av agende, og gjennomtenkningen av hvordan vi rent liturgisk skulle legge opp denne vigselen. Og ikke minst Toril; tusen takk for din tolkning av Erik Byes hyllesthymne til steinhoggeren Josef Ankile. Aldeles nydelig fremført! Det var din vakre gave til steinhogger Atle! En sterk og varm avslutning på vigslingsgudstjenesten. Takk også til deg Per Olaf Green for din musikk og tonefølge på trekkspill. Vakkert og vart.

Og så dere tekstlesere; først deg, Magne (Fanavoll Elverum). Jeg tror det var veldig viktig for deg å få være med på denne måten, - du som sammen med din far har vært bygningsmann, og hans gode trofaste håndlanger på kapellet. Og du Tore (Steen), - viktig at du som leder av Klæbu menighetsråd deltok under gudstjenesten. For dette kapellet er også en gave til både menighet og bygdesamfunn, - kommunen.

Du har bygget kapellet med **vrakstein** fra Nidarosdomen, Atle. Vi var inne på det i kapellet også. Det ligger noe dypt symbolsk i dette. Det som er godt i stykker, - og er forkastet, er blitt bygningsmateriale for noe nytt. Slik er det i livene våre også. Jeg kan lett gå i stykker her og nå rett foran ansiktene deres, dersom dere fikk vite det jeg skjuler om meg selv, - det jeg må holde for meg selv for å bevare min verdighet. Da ville jeg «miste ansikt», som vi sier. Jeg er sårbar. Ikke hvem som helst tør jeg vise «mitt sanne jeg», «mitt sanne ansikt». Jeg må være sikker på at den som får se det, vil ta varsomt imot meg, - og ikke le av meg, - eller bare trekke på skuldrene og være fullstendig likegyldig i forhold til meg. Bare den jeg har tillit til, våger jeg å vise mitt innerste indre. Slik er det for oss alle. ---- Og er vi så heldige at et menneske betror oss noe av sitt mest sårbare, så opplever vi det som uendelig stort og fylt av hellighet. Det er som å stå med det aller vakreste og mest skjøre porselen mellom hendene. Vi er redde for å miste det, slik at det går i tusen knas. Våre sår og nederlag er det aller vakreste hos oss alle. Det som er gjemt innerst inne hos oss, - det som gjør oss skjøre og vibrerende som mennesker, - det i oss som søker etter kjærlighet og nåde, - er **vraksteinene** inni oss.

Vi kan gå i stykker som mennesker når vi står foran et annet menneskes ansikt. Det er bare **en** vi ikke går i stykker foran; - og det er Jesus Kristus. For han våger jeg å vise hele meg, - helt igjennom. Han skader meg ikke, -han ler ikke av meg, - trekker ikke likegyldig på skuldrene. *Han tar imot meg og gir meg styrke til å akseptere å være den jeg er, - hele meg.*

Søndag for 14 dager siden hadde vi TV-aksjon for Kirkens bymisjon. I Trondheim er det mennesker som er engasjert av Bymisjonen til å lage de nydeligste engler av glass, - av glasskår, - glass som er gått i stykker. En dyp symbolikk er gjemt i dette. Det som er ødelagt og forkastet hos et menneske kan settes sammen igjen, og bli til noe vakkert.

Du, Atle har gjort det samme med «din katedral». Du har tatt «vrakstein», lagt dem lag på lag, og de er blitt til et vidunderlig vakkert kapell! Her ligger det kristne budskapet gjemt; - Gud ser det vi har forkastet hos oss selv og hos andre, - *det er det han tar tak i, - samler det sammen og av det former livet vårt på nytt!*

Igjen takk, Atle for at vi ser og hører at dette budskapet *hviskes* fra steiner, tre og glass i kapellet ditt.

Må Gud velsigne Nymo kapell.